

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De aduersarijs salomo[n]is [et] morte e[us]. c. xxvij

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

ram mutuo sibi scripserunt enigmata et figura: q̄q̄ nō solueret certā daret alteri pensio-
nem. Tunc artareb̄ hyram in solutio: p̄sule-
bat thyrū iuuenē ab demū ab demonis fili-
um qui oīa defacili explicebat.

De operib⁹ Salomonis. Ca. XXV.

Hiro conuertit

p animū salomon ad muros ciui-
tarū cōstruēdos q̄s mīro robo
re ampliānū. Vias q̄s regias q̄ ad hierosolymā
mā ducerēt nīgro lapide strauit. In plurib⁹
q̄ locis ruinas ciuitatū reparauit. Sed et
nonas ciuitates p oportunitate loco: sun-
dauit quasdi: contra byenis intemperiem.
quasdam aduersis cauma estiūm, quasda:
cōtra veris et autūni mutabilitatē. In termi-
nis vero terre edificauit vrbes tabernaculo-
rū: imo vltra fines terre, pmissionis perplu-
ritas vrbes occupauerat: socero suo phara-
one rege egypti ei p̄bente autiliū. Qui vt ait
ioseph⁹ vltimus regum egypti dicitus ēpha-
rao, qđ interpratur regnans. Qui cī ammir-
aretur opa salomonis, p̄cipue comenda-
bat domū salē et sacrificia et frequētā leui-
tarū circa ea. Porro de filiis israel nulluz fe-
cti salomon seruū, sed erāt viri bellatores et
ministrī ei, ex quib⁹ erāt sup omnia opa sa-
lomonis p̄positū. Chananeos aut de
monte libani vſez ad cīnitate amachī fecit si-
bi p̄nos tributariorū. Classem q̄s fecit rex salo-
mon in insula quadā egyptiacā rubrī marsh
q̄d cīc asyongaber, et nauigabat cū seruis sa-
lomonis viri nautici de tyro, que tūc insula
erat et deferebat de ophir aurū multū: et circ̄
cīeuntēs indiā et siciliā, post elapsū trienniū
referebant salomonis aurū. cccc. et xx. talento-
rū et argenti, et dentes elephantop., et simi-
as et pauos, et gēmas et ligna thina mīta ni-
mis que erāt similia lignis sethīm et odorise-
ra, de quib⁹ fecit rex salomon fulcra et sedilia
domus dñi et dom⁹ regie: et citharas et liras
cantorib⁹: nā cynara et nabla et electro cōsti-
tuit. Quasi nullū p̄cū erat argētū in dieb⁹ ei-
nam et sedilia p̄ forib⁹ domoz plurima ī hie-
rusalem argētea erāt. Sed et ligna cedrina q̄s
sicomori ligna abundabant in ea.

De regina Saba. Ca. XXVI.

Dhoy incredī

a bīle opinionē regia saba excita

ta venit tentare eū ī enigmatis. Et īgressa
est hierulalē cū comitatu multo: et dūtis in
estimabilib⁹. Est autē saba quādo: q̄ nō
regionis, sed hic est ciuitas regalis cīhlopie
Huius noīs significaciones apud hebreos
distinguūt p̄ apices līaz sin et samech Her-
dotus dī: post mīneū q̄ memphym cōdidit
fuisse reges egypti dictos pharaones: qđ so-
nat regnates. Quib⁹ successiū nichaula regis
na egypti et hīlopie: quā putat iosephus
nisse ad salomonē. Que īgressa ad eū locu-
ta est vniuersa q̄ habebat in corde suo. Nec
fuit fino q̄ regē lateret, s̄ docuit eā ī omni-
bis q̄ p̄fuerat. Et ammirās nō habebat
tra spiritū dīces famā regis minorē esse veri-
tate. Ut cīramē tria p̄ ceteris ammirabat: do-
mū saltus: et supra templi fabrīcaz: ordinem
quoq̄ et fī equentia ministratiū in templo. Te-
tium vero ordinem et distinctionē seruentū
regi ī menta. Nam pincernē simili cultur
distincto ab alijs oznabat: similiter et panū
latores et dapiferi: ut in cāta multitudine mi-
nistrorū nullus dubitaret q̄s cuius rei minis-
terio fūgeret. Dedit autē regina regi munera
cīx: talenta auri, et gemmas p̄cīas et aroma-
ta quanta et qualia non fuerant vīsa ī hie-
rusalem. Dicit etiā iosephus eā deditse regi
radicē balsami: vnde propagate sunt ī en-
tra abstulit p̄fīma regina egypti,
bilēs fuit qđ postulanti non preberet. Quere-
gina gratiā suscipiens ad propria remeauit.
Tradidit qđam eāz rescriptissimē salomonī qđ
p̄sentialiter ei dicere timuit: se vīdīsse scilicet
quoddā lignū ī domo saltus in quo suscep-
dendus erat quidā pro cuius morte regnum
ludeo: periret, et certis indicijī illud reginū
dicauit. Quod timens salomonī ī profundis
simis terre vīsceribus occultaui illud: Pro
cuius vītute aqua: et mora sanauit egrotos: qđ
tā in librī suis negant se habere hebreos: s̄
quō circa tempa christi in p̄bātīca piscinalū
perenatauerit incertū est, et credit fuisse hoc
lignū crucis dominice.

De aduersariis Salomonis et morte

Capl'm. XXVII.

Rocedente ve-

p̄to tpe amauit rex salomō mulie-

Regum Tertii

res alienigenas ḥ legez: et posuit maculam
in glia sua: et scisma in genere suo. Fuerunt
eivores regine. q. sepiungente Ioseph⁹ m̄ di-
ct. lxx: et ḥ cubine. ccc. q. auerterunt cor e⁹ cum
iā senex eset: et secut⁹ est deos alienos ne des-
ticas suas stristaret. Et edificauit in excel-
sis circa hierlm̄ tria phana idolorum. Unū
astarthe dee fidonior⁹ q. luno d⁹. Scđz chas-
mos idolo moabitay. Tertii moloch ido-
lo amonitar. ḥ phanū statuit in mōte oline-
ti et regiō tēpli. qđ plurimū deo displicuit.
Unū et postea dictus ē locus ille loc⁹ offensis-
onis. Venit ḡ ad eū pphā missus a deo na-
than vel alius dices. Hec d̄t dñs. Qd̄ scidz
si pactū meū scindā regnū tuū: et dabo illō
seruo tuo. nō m̄ totū s̄ tribū vna: pter tribū
iuda dabo filio tuo. Prope dauid kū meū
pter quem etiaz nō faciā hec in dieb⁹ tuis.
Porro cū vixisset salomō in summa pace circa
finē vte: suscitauit et dñs aduersariū adad
idumeū d̄ semie regio: q. ī tēpestate illa qñ
deseuit loab i idumeos puer fugit ī egyptū:
cui pollea rex egypti dedit uxorē sororē uxo-
ris sue: q. peperit ei filiū ienebath. Tūqz au-
diasset adad dauid et loab mortuos eē: et salo-
mone infamatu yl̄ infatuatu: egressus d̄ egypto
pro infestabat isrl̄. Suscitauitqz et dñs alii
aduersariū zaron pncipē latronū ī damasco
Jeroboā qz fili⁹ nabath effrateus d̄ sareda
seruēs salomō: leuauit ḥ regē manū suā h̄
modo. Salomō edificauit mello muros a
radice voraginis extollēs ut coeq̄t eos ci-
uitati dauid. vidētqz salomon teroboā bone
indolis et industrii: statuit cū pfectū opis: et
deinde pstitut⁹ eū super rectigalia vniuerse
dom⁹ Ioseph. Quadā die dñi egredereſ tero-
boā de hierlm̄: iuenit eū in via achias pphā
sylonites optus pallio nouo: qđ scidit i. xij.
ptes: et ait ad teroboā. tolle tibi. x. scissuras.
Hecem d̄t dñs. Dabo tibi. x. trib⁹ etis re-
sig isrl̄. filio at salomōis dabo vna: vt rema-
neat lucerna dauid corā me ī hierlm̄: quā
elegi vt eēt nomē meū ibi. q. audito teroboā
intumesces suadebat p̄lō: vt recederet a salo-
mone. Quā obē salomō voluit eū iterficere.
Tūc teroboā fugit ī egyptū ad susac regez
egypti vsqz ad mortē salomōis. Reliq̄ ḥoyer
bor salomōis et oia q. fecit: scpta s̄t in libro
verbōz: vel in libro
dierum salomonis. Nota q. de plurib⁹
librū qdaz esti libris mentio fit in sa-

māt eē paralipome
nō. s̄z q. nec ī eo scri-
pta s̄t reliq̄ opa sa-
lomōis ver⁹ puran
dū ī hūc librū nō su-
peresse. Dormiustos
salomō cū p̄lō suis
et sepult⁹ ē in ciuitas
te dauid cū regnās
set ī hierlm̄ sup oēz
isrl̄. xl. anis. Querit
aut̄ q. rōne dicat s̄a,
lomō senex fuisse: cū modicuz vltra. l. anos
vixisse legat. Roboam em̄ mortuo p̄ie. xl. et
vnius ani erat: quē salomō cū. xi. anorū cēt
genuisse phibet. Plenius ḡ sup hūc locū dē
Iosephus ita. Mortuus ē salomō valde lō-
genus: q. reguit annis. lxx. Vixit aut̄. xciiij.
annis. sed diuina sc̄ptura eos m̄ annos ex-
primit: quisbo regnauit anteqz p̄uaricaret.

Incidentia.

In dieb⁹ salomōis fuit rex sextus latinos
rum siluius alba siluij enec filius.

De roboam et divisione regni.

Laplīm. XXVIII.

Dicit mortez salo

p̄ monis successit et roboam: et erat
magelus naama amanites. Por-
ro seroboā audita morte salomōis reuersus
est de egypto. tyenit ī sicheb ab roboā cū
om̄i multitudine israel q. vocauerat eū. Lūqz
vellēt roboā p̄stituere regē dixerūt ad eum.
Imminue paululū de grāi iugo qđ impo-
sult nob̄ p̄ tuus: et seruēmus tibi. Hec ē in-
telligendū de iugo tributi: sed rectigaliū in
expēcas quib⁹ perat achīmaas sub salomō.
Qui r̄ndit. Ite et redite ad me ī dīe tertiu.
Interim p̄suluit senes sadoch s̄z et bananā
et isoladā: et reliq̄s pncipes salomonis. Qui
dixerunt. Si hodie audieris eos: leniter eis
loquēs seruēt tibi ī eternū. Post hec cōsul-
luit adolescentes nō etate m̄ s̄z morib⁹. Qui
dixerūt. Imperiose loq̄re p̄plo et cōminādo:
et cimētes fuīt tibi. Et redeūte p̄plo ī tertiu
dīe dixit ad eos. Digit⁹ me⁹ minū⁹ grossior
est humero p̄lō mei. P̄i mens cecidit vos
flagellis: ego cedāvos scorpiōis. q. d. ego
sum potentior p̄ie: et maiora faciā sup vos.
Est at scorpio rubis aculeatus vel flagellū
virgaz nodosū: vel scutica hūs ī summitate

r